

LILIBETH CUENCA RASMUSSEN

LILIBETH CUENCA RASMUSSEN arbejder med performancekunst, der udspiller sig nu og her i dette rum, og hvor hver fremførelse er unik. Flere af værkerne fastholdes og sammenklippes efterfølgende til videoværker. Parallelt hermed arbejder Lilibeth Cuenca Rasmussen med mere dokumentarisk undersøgende videoværker, hvorfra bidder også klippes ind i andre arbejder. I de senere år har kunstneren forfinet både lydside, scenografi og kostumer.

Lilibeth Cuenca Rasmussen er født i Manila, som datter af en filippinsk mor og en dansk far, og dette livsvilkår, som det er at være en del af to kulturer, og samtidig udseendemæssigt skille sig ud som "etnisk anderledes" i det danske samfund, er udgangspunktet for hendes tidlige værker. Her undersøgte hun også, hvad en familie egentlig er for en sammenhæng, f.eks. i dansevideoen **Family Sha la la...** fra 1998, hvor hele hendes familie forgæves prøver at danse i samme takt foran kameraet. Med popvideoens lethed og showkarakter som ramme, og med både humor og bid, formår Lilibeth Cuenca Rasmussen at gå i kødet på kontroversielle emner. I **Absolute Exotic**, fra 2005, synger hun, iført stereotyp hawaiiikostume om, hvor lidt street-cred der for tiden er, over at være asiat, mens hun svovler andre etniciteter til. Værket, der var hendes første performancearbejde, og som efterfølgende også blev til en video, spidder bittert og selvironisk vores kulturs racistiske og sexistiske mekanismer. Det kønspolitiske aspekt er en rød tråd igennem Cuenca Rasmussens produktion. I 2006 optog hun en dokumentarisk video på Filippinerne om de traditionelle hane-

kampe (et mandligt domæne). Videoen blev efterfølgende vist sammen med et performancevideoværk, hvor kunstneren selv bevæger sig både æggende og aggressivt, iført sensuelt hanekostume, og på den måde med sin kvindelige krop, træder ind på den maskuline arena.

Magthierarkier har Lilibeth Cuenca Rasmussens bevågenhed. I kunstens verden er de subtile, og mændenes dominans er helt markant. Hvor langt skal man gå som kunstner? synger Cuenca Rasmussens selv i en hudflettende pop-rap i værket **Artist's Song**, fra 2007, hvor hun forklædt som modernistisk skulptur vakler rundt i Glyptotekets traditionsrundene haller på sokkelsko. I værket **Afghan Hound**, som blev opført første gang på Venedig Biennalen i 2011, gennemspiller Cuenca Rasmussen, iført en gulvlang sort paryk, som både kan agere burka og vingefang, subtilt et mix af mande- og kvinderoller, fordomme og klicheer, retter en skarp kritik af kvindeundertrykkelse, og sender bolden lige tilbage i de selvtilfredse vestlige øjne.

Performancegenren er, kunsthistorisk set, en ny kunstform, og Lilibeth Cuenca Rasmussen står naturligvis på skuldrene af forgængerne. Dem yder hun fuld hyldest, samtidig med, at hun sætter fokus på de banebrydende værker fra primært 1970'erne, i sine reenactments fra 2007 og frem, hvor hun med stor indsigt og i et rapt tempo genopfører flere af genrens hovedværker af kunstnere som Marina Abramovic, Yoko Ono, Janine Antoni, og Ana Mendieta med flere.

LILIBETH CUENCA RASMUSSEN

Født 1970

Uddannet på Det Kgl. Danske Kunstakademi 1996-2002.

Separatstillinger bl.a.

Afghan Hound, Christian Larsen, Stockholm, 2012

Afghan Hound, Location1, New York, 2011

Heidelberger Kunstverein, Heidelberg, Tyskland, 2010

EgoShow, X-Rummet, Statens Museum for Kunst, København, 2006.

Gruppestillinger bl.a.

Speech Matters, Den Danske Pavillon Venedig

Biennale, Italien, 2011

Once more with feeling, Tate Modern, London, England, 2009

Weekend of Lust, Performa09, New York City, USA, 2009

Global Feminisms, Brooklyn Museum, New York, USA, 2007.

Repræsenteret på bl.a. Statens Museum for Kunst, København; HEART, Herning; Museet for Samtidskunst, Roskilde. Eckersberg Medaillen 2008; Kunstfondens treårige legat, 2005. Bor og arbejder i København.

Værker

fra oven modsatte side:

Homo Habilis, 2012

Krøyerkugler, stof og hænder

H: 75, O: 350 cm

Foto: Lilibeth Cuenca Rasmussen

Afghan Hound, 2011

Syntetisk hår, stof, træ og hønsenet

180 x 74 x 110 cm

Foto: Anders Sune Berg

fra oven denne side:

Instrumental Man, Anger ist Power

(3. song) Acts,

Performance, Roskilde Museet for

Samtidskunst, 2012

Foto: Andreas Rosforth

Mobile Mirrors, 2012

Performance, Art & Color bar

(Skulptur i forskellige dimensioner:

Spejlsosaikker, mannequindukker)

Foto: Per Morten Abrahamsen

Amorphous Assemblage

ARMORY SHOW, New York City, 2012

Performance med moderne dansere

Foto: Lilibeth Cuenca Rasmussen

Foto: Maria Torp